

РЕШЕНИЕ

№ 6961

гр. София, 24.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 09.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **6607** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.268 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] от 05.07.2021 г. срещу Решение № ПО-62/24.06.2021 г. на и.д. директора на ТД на НАП – С..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се, че постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки, жалбата срещу което е оставена без уважение с решението, е необсновано и издадено в нарушение на чл.121 от ДОПК. Иска се отмяна на решението. Претендират се разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован не се явява и представлява.

Ответникът по жалбата - Директор на ТД на НАП [населено място], редовно призован, се представлява от юриконсулт И., която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Моли за присъждане на юриконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, приема за установено следното:

Със Заповед № 367/17.05.2021 година на Изпълнителен директор на НАП, Е. М. Н. е назначен за и.д. директор на ТД на НАП С., за срок до назначаване на титуляр на длъжността, но за не повече от 6 месеца.

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221421003153-020-001/03.06.2021 година е възложена ревизия на [фирма] за установяване на задължения за ДДС за

периода от 01.02.2019 година до 31.03.2021 година, подробно посочени в заповедта за възлагане и е определен срок от три месеца за приключването ѝ, считано от връчването на заповедта. Заповедта е връчена на ревизираното дружество на 08.06.2021г. по електронен път.

Орган по приходите, ръководител на ревизията, депозирал до публичен изпълнител при ТД на НАП Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ от 10.06.2021г., като поискал да бъде наложено обезпечение на бъдещи публични задължения чрез налагане на запор върху банкови сметки на дружеството, находящи се в 2 търговски банки, подробно описани в искането за налагане на обезпечителни мерки, както и по отношение на лек автомобил марка М. 250Д с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на дружеството, със застрахователна оценка 37 700 лв. Като очакван размер на задълженията, които ще бъдат допълнително установени с ревизионния акт е посочен в искането в размер на 240 000 лв. лавница и 35 987,09 лв. лихви, изчислени към 09.06.2021г. за ДДС.

На 14.06.2021 година Главен публичен изпълнител при ТД на НАП- С. с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, изх. № С-210022-023-0001680 за обезпечаване на бъдещо публично вземане в размер на 275 987,09 лв. , в това число главница в размер на 240 000 лв. и лихва в размер на 35 987,09 лева към 09.06.2021 година наложил обезпечителни мерки - запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и в съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление находящи се в 2 търговски банки - Р. и Банка ДСК за сумата от 238 287,09 лв.и забранил разпореждането със запорираното имущество. Със същото постановление за наложен запор върху МПС, собственост на дружеството - лек автомобил марка М. 250Д с рег. [рег.номер на МПС] със застрахователна оценка 37 700 лв.

Постановлението е връчено на 14.06.2021 година на електронния адрес на жалбоподателя.

Дружеството- жалбоподател на 17.06.2021г. подало жалба до Директор ТД на НАП срещу ПНОМ, а последният с Решение № ПО-62/24.06.2021 година оставил жалбата без уважение. Решението е връчено по електронен път на 01.07.2021г., което обосновавало и първоначално подадената до съда жалба на [фирма] срещу мълчалив отказ на директора на ТД на НАП С. да се произнесе по жалбата му срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, изх. № С-210022-023-0001680 от 14.06.2021г.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд-София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.267,ал.2 ДОПК, от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, същата се явява основателна.

Съображенията за това са следните:

Обжалваното Решение №ПО-62/24.06.2021 година е акт, подлежащ на съдебен контрол и при преценката законосъобразността му съдът следва да провери акта издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са процесуално- правните и материално- правните разпоредби на ДОПК.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган - това е и.д. Директор на ТД НАП-гр. С.- град, на когото изрично по силата на чл.267 от ДОПК е предоставено

правото да разглежда жалби срещу действията на публичен изпълнител. Наред с това между страните няма спор, а от доказателствата по делото е видно че, Е. Н. към датата на издаване на оспореното решение е заемал длъжността и.д. директор ТД на НАП-С., считано от 18.05.2021 година.

Решението е издадено в писмена форма с означение на фактическото и правното основание за издаването му. При издаването му, директора на ТД на НАП-С.- град е нарушил процесуално- правните разпоредби, което е довело и до нарушаване на материално- правните разпоредби на ДОПК.

В разпоредбата на чл.121 от ДОПК - "Предварително обезпечаване на вземанията" е посочено, че в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на **чл. 195** с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на **чл. 197**. Предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице дейност. Действието на наложените предварителни обезпечителни мерки се продължава с обезпечителните мерки от същия вид и върху същото имущество, наложени в едномесечен срок от издаването на ревизионния акт, когато актът е издаден в 4-месечния срок по ал. 4 или в срока, определен от съда по реда на ал. 5.

Съгласно чл.266 ал.1 ДОПК всяко действие на публичния изпълнител може да бъде обжалвано от длъжника или вискателя пред Териториалния директор на съответната териториална дирекция на НАП, а в разпоредбата на чл.267 от ДОПК са визирани правомощията на съответния териториален директор на ТД на НАП при подадена жалба срещу действия на публичен изпълнител, в това число и да остави подадената жалба без уважение/ какъвто е настоящият случай/.

Налагането на обезпечителни мерки е едно от заложените в чл.12,ал.2,т.1 ДОПК правомощия на публичния изпълнител. Обезпечението представлява едностранно властническо правомощие, изразяващо се в забрана за извършване на разпоредителни действия с притежаваното от страна на длъжника имущество. Като всяко властническо правомощие, изразяващо се в забрана за извършване на разпоредителни действия с притежаваното от страна на длъжника имущество и ограничаващо длъжника от ред негови права, обезпечението се налага при стриктно спазване на определена в закона/ДОПК/ процедура, предпоставки, срокове и органи. В чл.195 от ДОПК е визиран общ принцип, че на обезпечение подлежат установени и изискуеми публични вземания-подлежащи на обезпечение публични вземания.

Обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено, като обезпечението се налага с постановление на публичния изпълнител, по искане на органа, издал акта за установяване на публичното вземане или. когато не е наложено обезпечение или наложеното обезпечение не е достатъчно, след получаване на изпълнителното основание, а длъжникът не се уведомява за искането за обезпечение.

По силата на чл.195 ал.6 от ДОПК обезпеченията се извършват по балансовата стойност на активите, а когато такава няма - в следната последователност: по данъчната оценка, по застрахователната стойност, по придобивната стойност на вещи - собственост на физически лица и обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5. Съдържанието на постановлението е изчерпателно изброено в нормата на чл. 196.,ал.1 ДОПК- постановлението се издава в писмена форма и съдържа, името и длъжността на органа, който го издава, наименованието на акта, номера и датата на издаването му, фактическите и правните основания за издаването му, наименованието, идентификационния номер, адреса за кореспонденция и постоянния адрес, съответно седалището и адреса на управление на длъжника, размера на публичното задължение и лихвите, вида на обезпечителната мярка и имуществото, върху което се налага, забрана за разпореждане с имуществото, върху което е наложена обезпечителната мярка, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва постановлението, датата на издаване и подписа на органа, който го е издал, с означение на длъжността му. Препис от постановлението се изпраща на длъжника и на третите лица, засегнати от действията.

Видовете обезпечителни мерки са изчерпателно посочени в нормата на чл. 198,ал.1 от ДОПК-обезпечението се извършва- с налагане на възбрана върху недвижим имот или кораб, със запор на движими вещи и вземания на длъжника, със запор на сметките на длъжника, със запор на стоките в оборот на длъжника, като публичният изпълнител може да наложи няколко вида обезпечения на обща сума до размера на вземането.

Налагането на предварителни обезпечителни мерки по реда на чл.121 ДОПК представлява изключение от общия принцип на чл.195,ал.1 ДОПК, че на обезпечение подлежат установени и изискуеми публични вземания. Тъй като предварителните обезпечителни мерки могат да се налагат още в хода на ревизията, безспорно е, че се касае за обезпечаване на предполагаеми, а не на установени задължения. От своя страна, налагането на предварителни обезпечителни мерки (като изключение от общото правило, визирано по-горе, че на обезпечение подлежат изискуеми и установени задължения), е визирано в нормата на чл.121 от ДОПК, като съгласно алинея първа на същия текст е посочено,че в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

По силата на алинея втора,предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на [чл. 195](#) с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на [чл. 197](#).

Съгласно чл.121 ал.5 ДОПК, при съдебни контрол, съдът следва да прецени наличието на условията за налагане на предварителни обезпечителни мерки - дали са наложени с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на което събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни и изпълнението на изискванията за невъзпрепятстване на дейността на лицето, спрямо което се налагат. Наред с това, законодателят е предвидил срок, с който могат да бъдат продължени наложените предварителни обезпечителни мерки - не по-дълъг от срока за приключване на ревизионното производство.

Съдът намира, че и.д. директор на ТД на НАП С. механично и без наличието на каквито и да било доказателства е оставил жалбата на дружеството– жалбоподател без уважение, без да анализира събраните доказателства и без да изследва както обезпечителната нужда, така и обстоятелството дали соченото обезпечение съответства на обезпечителната нужда, което е довело до постановяване на решението при нарушение на административно-производствените правила, а последното пък е довело и до нарушаване на материално - правните разпоредби на ДОПК.

На първо място, искането за налагане предварителни обезпечителни мерки - запор върху банкови сметки на дружеството и запор върху МПС собственост на дружеството, е немотивирано и от съдържанието му не става ясно кои точно действия на ревизираното лице ще доведат до затруднено събиране на предполагаемите публични вземания. Единственият мотив в искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки е, че в хода на ревизията са установени данни за отклонение от данъчно облагане, както и че размера на имуществото на дружеството е помалък от размера на очакваните задължения, които ще бъдат установени при ревизията и с оглед невъзможно или затрудненото събиране на задълженията.

На второ място, публичният изпълнител също напълно формално е възприел искането на органите по приходите, наложил е запор върху банкови сметки, находящи се в 2 търговски банки и запор върху МПС, собственост на ревизираното дружество. Това порочно налагане на запор върху банкови сметки и МПС от страна на публичния изпълнител, без да са спазени визираните в ДОПК условия и предпоставки, води до незаконосъобразност на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки, а от там и до незаконосъобразност на решението на Директор ТД на НАП, с което по същество, с бланкетни и общи мотиви, е потвърдено Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Директорът на ТД на НАП не е съобразил дали обезпечителната мярка е подходяща и дали съответства на обезпечителната нужда, респективно на това дали съответства на предполагаемото задължение и дали с това обезпечение не се затруднява дейността на ревизираното лице.

В контекста на всичко изложено дотук, настоящият съдебен състав намира обжалваното решение за незаконосъобразно и подлежащо на отмяна, както и самото постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по жалбата за присъждане на разноски е неоснователна. Жалбоподателят е заявил претенция за присъждане на разноски, която е доказана в размер на 100 лв., представляващи заплатена държавна такса от 50 лв., внесена на 29.06.2021г. за жалбата срещу мълчалив отказ на директора на ТД на НАП С. да се произнесе по жалба срещу ПОНПОМ, както и държавна такса от 50 лв., внесена на 02.07.2021г. за жалбата срещу Решение № ПО-62/24.06.2021г. на и.д.директор на ТД на НАП С..

Воден от горното и на основание чл.268 ДОПК, Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № ПО-62/24.06.2021 година на и.д. директор на ТД на НАП - С. и потвърденото с него Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, изх. № С-210022-023-0001680/14.06.2021г. на Главен публичен изпълнител

при ТД на НАП-С..

ОСЪЖДА ТД на НАП - С. да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], разноси в производството в размер на 100 лв.

На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно разпоредбата на чл.268, вр с чл.197 и сл. ДОПК.

СЪДИЯ: